

С Т А Н О В И Щ Е

от проф. д.н. Цветелин Степанов (СУ „Св. Климент Охридски“)

за квалификацията и научните трудове на **доц. д-р Мартин Николаев**

Осиковски,

представени за конкурса „Културата на изследователската работа и комуникация в социалните и хуманитарните науки“, обявен в ДВ 48/28.06. 2022 г., за заемане на академичната длъжност „доцент“ (на половин щат) за нуждите на Философски факултет към СУ „Св. Кл. Охридски“ по ПН 3.1.„Социология, антропология и науки за културата (Теория и история на културата. Културата на изследователската работа и комуникация в социалните и хуманитарните науки)“

За конкурса са подадени документи от един кандидат – доц. д-р Мартин Николаев Осиковски. Представеният набор от документи и материали изцяло отговаря на законовите изисквания, а тематиката на обявения конкурс покрива както изследователските интереси и посоки на развитие на кандидата през годините, така и неговата професионална квалификация, обществените му ангажименти и публични дейности.

I. Представяне на кандидата доц. М. Осиковски:

роден е през 1978 г., завършва бакалавърска степен във Философския факултет на СУ „Св. Кл. Охридски“ (2002), а впоследствие и Central European University, Budapest (2003; магистър по медиевистика). Защитава дисертация за степен „д-р“ във ФФ/специалност *Културология*, Катедра „История и теория на културата“ (2009) с тема „Църквата и съборът в съчиненията на Марсилио от Падуа и Уилям от Окам. Еклесиологични приноси на късносредновековната политическа философия и публицистика“; преподава като хоноруван асистент в същата специалност между 2005 и 2010, през 2012-2013 и също тъй през 2020-2021 г., водейки различни избираеми курсове и семинарни занятия в областта на философската медиевистика, историята на културата през Средните векове и академичното писане. Междувременно начева и

кариерата му в УНСС, където е гл. ас. между 2010 и 2018 г., а в периода 2018-2021 г. е доцент в същия университет. Там преподава курсове по медийна етика, история на медиите, академично писане, английски език и др. М. Осиковски е специализирал в Oriel College (University of Oxford) (2007-2008), а година преди това – в университета на Хайделберг (стипендиант на DAAD); през 2005 г. е бил гост лектор в University of Helsinki, а в 2018 и 2019 г. – в университета на Wroclaw (Полша). Осиковски е участвал в проекта ENGAGE.EU European University (2019-2021) на междууниверситетски алианс на страни от ЕС съвместно с Норвегия (в позицията си на доцент в УНСС), а от 02.2020 г. е координатор на проекта ‘Challenges facing the future of social sciences and humanities in Europe’ (в ход към момента) към Център за академични изследвания – София, бидейки ръководител на 9 д. от различни университети в Европа. Последният проект може да се разглежда и през призмата на активната популяризаторска дейност на доц. Осиковски, разгърната в печата (вж. две негови статии във в-к „Капитал“ от месец март 2019 г. относно проблемите при ранкирането на научните постижения на учените в сферата на хуманитарните и социалните науки), едно усилие, което прераства в горепосочения проект ‘Challenges...’, стремящ се да разработи адекватни скали за измерване на приносите на този тип учени; проектът подчертава способността на Осиковски да съчетава своите теоретични знания и тяхното приложно адаптиране, последното осъществявано с пан-европейски прицел.

II. Научна и изследователска дейност и приноси на кандидата:

Кандидатът участва в този конкурс с 1 преработена и допълнена монография „Свещеникът и пресата. *Топоси* на вярата в чуждестранните новини, 2011-2019“ (2022) (с изцяло нови Увод и Заключение и с редица допълнения в Изложението), с превод с подробни коментари и авторска студия накрая върху две творби на Джон Милтън („За образованието“ и „Ареопагитика“, като първата е преведена тук за пръв път на български език), както и с книгата „Убежища на вярата. Църквата и съборът в съчиненията на Марсилио от Падуа и Уилям от Окам“ (2010). Към тях са добавени един том в съ-съставителство (2016), 7 ½ статии и още един превод – на Ейбрахам Д. Хешел (с уводна глава и справочен апарат с 201 бележки „под линия“). Във всички тях, въпреки положеността им в различни исторически периоди и географски пространства, прозират преплетените линии и напреженията между идеите за свободата на мисълта и словото в печата, на сблъсъците в полето на Църквата по повод на идеята за свободната комуникация и свободното изразяване на мнения на основата на собствената съвест

(върху размишления на Джон Милтън, често пъти в превод от кандидата) и как това се проследява в днешно време в т.нар. религиозна тематика на „светските“ медии в западния свят.

Приносите от научноизследователската работа на М. Осиковски могат следователно да се отчленят в четири главни фокуса, а именно култура на изследователската работа в науките за духа (социални и хуманитарни), медийна и комуникационна култура, преводи и съставителства и история на предмодерната политико-философска мисъл. Очевидно е, че неговите интереси „осцилират“ между философската медиевистика и историята на идеите в Европа, от една страна, и комуникациите и медиалността, от друга, с общи „знаменатели“ и при двете като например *свобода, религиозна ‘другост’, диалогичност, социални комуникации, институционални авторитети*.

Със своите изследвания кандидатът покрива т.нар. група показатели според минималните национални изисквания на ЗРАСРБ и Правилника за неговото прилагане за заемане на длъжността „доцент“ както следва: 1) по група показатели А – 50 т. (мин. 50); 2) по група показатели В – 100 т. (мин. 100); по група показатели Г – 300 т. (мин. 200); 3) по група показатели Д – 105 т. (мин. 50). Трябва да се отбележи, че някои от работите, с които г-н Осиковски участва в този конкурс, са излезли от печат преди да заеме длъжността „доцент“ в УНСС, но в същото време е необходимо да се подчертае, че той е участвал в конкурса в УНСС (2018 г.) с други свои изследвания, различни от приложените за този конкурс.

III. Учебна и преподавателска дейност на кандидата:

В УНСС М. Осиковски е водил осем курса, центрирани около медийната етика, комуникациите, българските и световните бизнес медии и академичното писане, а в СУ – шест курса с акценти върху средновековни политически феномени, средновековна схоластика, обществените групи в средновековна Западна Европа и отново академично писане. В УНСС е заемал и позицията на научен секретар на Катедрата „Медии и обществени комуникации“, както и тази на главен секретар по уеб комуникациите на същия университет. Той притежава и различни умения в областта на цифровите комуникации, което е от несъмнена полза в модерното преподаване.

В заключение: представените от доц. М. Осиковски документи за конкурса демонстрират разнообразието на курсове, четени от него в два различни университета, несъмнен атестат за придобити сериозни познания и умения в различни

хронологически периоди, в различни науки и в различни тематични области. Сериозните комуникационни, организационни и ръководни умения на кандидата се потвърждават от участието му в международни проекти, свързани както с медийното поле, така и по-общо с това на особено щекотливата днес тема за политиките на оценка в областта на хуманитарните и социалните науки. Тези му постижения, както и преводаческата му и публикационна дейност, го разкриват като вече изграден и утвърден проучвател както в полето на изследователската работа, така и в това на комуникациите в областта на науките за духа. Всичко това ми позволява да гласувам убедено с „да“ за неговата кандидатура за заемането на длъжността „доцент“ по обявения в ДВ бр. 48/28.06. 2022 г. конкурс за нуждите на Философски факултет.

24 октомври 2022 г.

подпис:

(проф. Цв. Степанов)